

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 23 stycznia 2025 r.

DIH-3.707.183.2024.AWS

DECYZJA DIH-3.9.2025

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (PO.349.C.247.2024.JG) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 6 grudnia 2024 r. (nr akt kontroli: DR.8361.114.2024), na mocy, której przedsiębiorcy - Małgorzacie Kotas prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: MAŁGORZATA KOTAS USŁUGI FRYZJERSKIE „MAŁGOSIA” (zwanemu dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”) - wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 3-7 czerwca 2024 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia (nr DR 132/2024) z 3 czerwca 2024 r. przeprowadzili kontrolę w salonie fryzjerskim, należącym do ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, ze zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, 30 kwietnia 2024 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który obejmował m. in. sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów o informowaniu o cenach, tj. realizację postanowień określonych w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Strona odebrała ww. zawiadomienie 6 maja 2024 r.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy - właścicielki salonu.

Jak ustalili inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH, w miejscu kontroli świadczone były wyłącznie usługi fryzjerskie. W pierwszym dniu kontroli, tj. 3 czerwca 2024 r., w miejscu świadczenia usług, uwidoczniony był cennik - w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Prawidłowość uwidaczniania cen sprawdzono dla 13 pozycji usług ogółem. Nieprawidłowości stwierdzono przy 9 pozycjach usług fryzjerskich wymienionych w cenniku, w przypadku których ceny zostały podane z zastosowaniem przedziału cenowego obustronnie zamkniętego oraz bez dokładnego określenia zakresu usługi, co stanowi uwidocznienie cen usług w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen.

Powyższe narusza wymagania określone w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz jest niezgodne z § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez inspektorów przeprowadzających czynności kontrolne udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w protokole kontroli (nr akt kontroli: DR.8361.114.2024) oraz załącznikach nr 1-2 do ww. protokołu. Do protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł zastrzeżeń, w terminie przewidzianym na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”. Ww. protokół strona podpisała 7 czerwca 2024 r.

Jak wynika z akt sprawy, strona - 4 czerwca 2024 r. - przesała drogą elektroniczną poprawiony cennik wraz z oświadczeniem, które włączono do akt sprawy. W oświadczeniu wyjaśniła z czego wynikały różnice cen w pierwotnym cenniku (ceny usług były zróżnicowane w zależności od długości i gęstości włosów).

Pismem (PO.349.C.247.2024.JG) z 8 listopada 2024 r. (sygnatura sprawy: DR.8361.114.2024) Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), zwanej dalej jako: „kpa”, poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Jednocześnie organ wezwał stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych przez stronę w ostatnim roku rozliczeniowym oraz przekazania informacji w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ww. obowiązków. Na realizację postawionego żądania organ pierwszej instancji wyznaczył stronie 7 dniowy termin, liczony od daty otrzymania niniejszego pisma.

Strona postępowania, pomimo prawidłowo doręzonego jej 13 listopada 2024 r. zawiadomienia, nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wypowiedziała się w sprawie. Nie przedłożyła również informacji o wynikach finansowych, do czego została zobligowana przez organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Mazowiecki WIIH decyzją (PO.349.C.247.2024.JG) z 6 grudnia 2024 r. (nr akt kontroli: DR.8361.114.2024), nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań wskazanych w § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na niewidocznieniu cen usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen (ceny określono z zastosowaniem przedziałów cenowych

obustronnie zamkniętych, bez określenia dokładnego zakresu usług) - w odniesieniu do 9 spośród 13 rodzajów usług wymienionych w cenniku. Powyższa decyzja została doręczona stronie 13 grudnia 2024 r.

24 grudnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, odwołanie strony od ww. decyzji wraz z aktami sprawy. W piśmie tym strona zwróciła się z prośbą o uchylenie decyzji Mazowieckiego WIIH w całości i odstąpienie od wymierzenia kary. W przypadku uznania tego za niemożliwe zwróciła się z prośbą o znaczącą redukcję kary ze względu na wskazane poniżej okoliczności oraz brak działania w złą wierzę. W uzasadnieniu strona podniosła, że po otrzymaniu informacji o uchybieniu dokonała natychmiastowej poprawy cennika. Zdaniem strony uchybienia miało charakter formalny i nie wpłynęło negatywnie na interesy konsumentów. Następnie strona zaznaczyła, że nałożona kara wydaje się być nieproporcjonalna do stopnia naruszenia, a dodatkowo kara ta stanowi znaczące obciążenie finansowe dla niej jako mikroprzedsiębiorcy.

Pismem z 31 grudnia 2024 r. Prezes UOKiK skierował do strony zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, w którym poinformował o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona ww. pismo odebrała 8 stycznia br. i nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Jak wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach - cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Stosownie do § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen - ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową. Przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach skutkuje - zgodnie art. 6 ust. 1 tej ustawy - nałożeniem kary pieniężnej (w drodze decyzji administracyjnej) do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się następujące przestanki:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej 3 czerwca 2024 r., w salonie fryzjerskim, organ pierwszej instancji stwierdził, że cennik usług fryzjerskich sporządzony i udostępniony przez przedsiębiorcę budzi wątpliwości w zakresie wysokości cen. Przedsiębiorca w odniesieniu do 9 (spośród 13) rodzajów usług fryzjerskich podał ceny z zastosowaniem przedziałów cenowych obustronnie zamkniętych, bez określenia dokładnego zakresu usług. Powyższe stanowiło naruszenie dyspozycji określonej w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi uchybieniami Mazowiecki WIIH w drodze decyzji administracyjnej, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) na ww. przedsiębiorcę, czyli na podmiot, który dopuścił się ww. uchybień.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym protokołu kontroli (nr akt kontroli: DR.8361.114.2024) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, że doszło do naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Należy zaznaczyć, że przedsiębiorca podpisując (bez uwag) protokół kontroli zgodził się ze stwierdzonymi w trakcie kontroli ustaleniami.

Prezes UOKiK podkreśla, iż podstawą wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia

faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz spójny materiał dowodowy zebrany przez Mazowieckiego WIIH.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Mazowiecki WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przesłanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

W zakresie przesłanki pierwszej - stopnia naruszenia ustawowych obowiązków, Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, który stwierdził, że przedsiębiorca w istotnym stopniu naruszył interes konsumenta, ponieważ w udostępnionym w salonie fryzjerskim cenniku nie uwidocznili cen dla 9 (spośród 13) usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, tzn. ceny podano w formie zakresu cenowego, bez dokładnego określenia zakresu usług. Zatem, konsument nie był w stanie w sposób dokładny oszacować ceny danej usługi. Powyższe nie pozwala uznać, że przedsiębiorca wywiązał się należycie z ustawowych obowiązków. Należy przy tym zaznaczyć, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia dotyczyły przeważającej liczby usług. Organ zauważył również, że w toku kontroli strona podjęła działania naprawcze i w toku kontroli uwidocznili cennik zgodnie z obowiązującymi przepisami. Oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK stwierdził, że wszczęcie kontroli zostało poprzedzone skierowaniem do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, które zawierało m. in. informację o przedmiotowym zakresie kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Jak wskazano w aktach sprawy kontrolę organ rozpoczął (3 czerwca 2024 r.) po upływie niemal miesiąca od zawiadomienia przedsiębiorcy. Zatem, od momentu odebrania zawiadomienia strona miała odpowiednio dużo czasu by należycie przygotować się do kontroli, jednakże jak wykazała kontrola tego nie uczyniła, czego dowodem są stwierdzone nieprawidłowości. Dodać należy również, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli.

Prezes UOKiK zauważył, że organ pierwszej instancji wymierzając przedsiębiorcy karę wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę ewentualne korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem ww. obowiązków. W zakresie niniejszej przesłanki organ ustalił, że u kontrolowanego przedsiębiorcy, który rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 01.05.2010 r., nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w przedmiotowym zakresie, co stanowi okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie. Przedsiębiorca nie odniósł się do kwestii związanych z uzyskaniem przez niego (ewentualnych) korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawowych obowiązków, pomimo, że organ zobowiązał go do przekazania tychże informacji.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki (wielkość obrotów i przychodu) wskazać należy, że strona nie przekazała również żądanej informacji o wielkości obrotów i przychodu za rok ubiegły.

Ponadto, w zakresie przesłanki zawartej w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy o informowaniu

o cenach organ stwierdził, że przesłanka ta nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, organ drugiej instancji uznał odwołanie strony za niezasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Mazowieckiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli uchybienia, które polegały na niewidocznieniu cen 9 usług w cenniku w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości - bez wątpienia naruszały interesy konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach usług, w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania w złożonym odwołaniu wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz odstąpienie od wymierzenia kary. Natomiast, w przypadku uznania tego za niemożliwe zwróciła się z prośbą o znaczącą redukcję kary ze względu na wskazane poniżej okoliczności oraz brak działania w złej wierze. Uzasadniając swoje stanowisko strona wskazała, że:

- 1) po otrzymaniu informacji o uchybieniu natychmiast dokonała korekty cennika, eliminując przedziały cenowe oraz określając precyzyjnie ceny dla każdej pozycji, zgodnie z obowiązującymi przepisami; błąd wynikał z nieświadomego zaniedbania, a nie celowego działania; zaznaczyła również, że szybka reakcja z jej strony i poprawa cennika dowodzą szacunku dla przepisów oraz chęci współpracy z organami nadzoru;
- 2) wskazane uchybienie miało charakter formalny i nie wpłynęło negatywnie na interesy konsumentów, zatem brak jest szkodliwości społecznej czynu; z kolei, klienci zawsze mieli możliwość uzyskania precyzyjnych informacji o cenie oferowanych usług na miejscu lub podczas konsultacji;
- 3) nałożona na nią kara w wysokości 1 000 zł wydaje się być nieproporcjonalna do stopnia naruszenia, albowiem ustawodawca przewidział sankcje za przypadki znaczącego uchybienia przepisom, natomiast w przypadku strony błąd został niezwłocznie usunięty, a jego skutki były znikome;
- 4) jest małym przedsiębiorcą („małą mikroprzedsiębiorczynią”), dla którego kara w wysokości 1 000 zł stanowi znaczące obciążenie finansowe.

Prezes UOKiK po dokładnej analizie materiału dowodowego oraz argumentów strony zawartych w odwołaniu wskazuje, że argumenty te nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie mają ustalenia poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy, a te dowodzą jednoznacznie, iż w chwili jej rozpoczęcia w salonie fryzjerskim, należącym do przedsiębiorcy, ceny dla 9 usług fryzjerskich zostały podane w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, ponieważ zostały podane w formie przedziałów cenowych, bez określenia dokładnego zakresu usług.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób ewidentny wskazuje, że doszło do naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, konsekwencją czego jest nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes UOKiK wyjaśnia przy tym, że celem ustawy o

informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny określonego towaru czy usługi jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 tejże ustawy dotyczą zarówno nie tylko towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej, lecz także usług.

Podkreślić należy, iż cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka i znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wydaje decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada na przedsiębiorcę karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organy Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

W ocenie organu drugiej instancji okoliczność „nieświadomego zaniedbania”, na którą wskazuje w odwołaniu strona, nie usprawiedliwia jej względem naruszenia prawa, które powstało ewidentnie z winy strony. Strona jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego (prowadzący działalność gospodarczą od 01.05.2010 r. - zgodnie z wpisem zawartym w CEIDG) powinna wykazywać się co najmniej podstawową znajomością przepisów prawa w zakresie prowadzonej działalności i należycie respektować obowiązujące przepisy, w tym zobowiązana była w sposób jednoznaczny przekazać konsumentom dokładne ceny wykonywanych usług fryzjerskich.

Prezes UOKiK w dalszej kolejności stwierdza, iż nie sposób podzielić argumentacji strony, w przekonaniu której uchybienie (które było przecież jej udziałem) „miało charakter formalny” - nie wpłynęło negatywnie na interesy konsumentów. Wprost przeciwnie, należy jasno wyartykułować, że brak wymaganych informacji o cenach usług, które im niewątpliwie przysługiwały, wywołał negatywne skutki w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku - konsumentów (w tym przypadku klientów salonu fryzjerskiego), którzy zostali pozbawieni dostępu do informacji o dokładnych cenach świadczonych przez przedsiębiorcę usług, ponieważ nie mieli możliwości ich porównywania w sposób swobodny pomiędzy innymi salonami fryzjerskimi, celem dokonania najbardziej korzystnego wyboru dostosowanego do ich możliwości, uwarunkowań ekonomicznych. Wyartykułować w tym miejscu należy, że nieprawidłowości odnotowano względem przeważającej ilości usług (odsetek nieprawidłowości wynosił 69%). Naruszono prawo konsumenta do dostępu przysługujących mu istotnych, podstawowych informacji o cenach, z tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. Nadmienić trzeba również, że gdyby kontrola organu się

nie odbyła, strona w dalszym ciągu mogłaby świadczyć usługi fryzjerskie naruszając przepisy oraz pozostając w przeświadczeniu, że przyjęty przez nią sposób prezentacji cen jest właściwy.

Jednocześnie, należy wskazać, że strona zdaje się nie dostrzegać, że uchybienie jakiego się dopuściła - nawet jeśli odbiera je jako mające formalny charakter - jest jednak ściśle uregulowane prawnie i podlega sankcjom. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach, jak też przepisy rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy realizują zadania z zakresu ochrony konsumentów przed (wygórowanymi) cenami ustalonymi w sposób dowolny przez przedsiębiorców świadczących usługi. Przepisy te ustalają reguły postępowania administracyjnego wymuszającego na przedsiębiorcach realizację obowiązku uwidaczniania cen. Należy przypomnieć, że artykuł 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie wskazuje, że „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

Strona w odwołaniu podniosła również, że klienci mieli zawsze możliwość uzyskania precyzyjnych informacji o cenie oferowanych usług na miejscu lub podczas konsultacji.

Odpowiadając na powyższe, organ drugiej instancji wyjaśnia, że co do zasady podawanie informacji o cenach towarów czy usług formie przekazu ustnego/konsultacji przez świadczącego usługę - nawet na życzenie klienta - nie jest równoznaczne z ich uwidocznieniem i nie spełnia wymogu uwidocznienia ceny. Prezes UOKiK w tym miejscu pragnie zauważyć, że ustawodawca nie uwzględnił ustnego przekazu jako sposobu podawania informacji o cenach w obowiązujących w tym zakresie przepisach ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy. Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług - cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi uwidocznnić należy w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Uwidocznieniem jest zatem ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny towaru czy danej usługi (w tym przypadku usługi fryzjerskiej). Uwidacznianie cen towarów/usług ma posiadać charakter identyfikacji, prezentacji wizualnej, bez konieczności zasięgania informacji od sprzedającego określony towar czy wykonującego daną usługę. Tak więc, powyższa okoliczność nie tłumaczy strony.

Przechodząc do podniesionej przez stronę kwestii wielkości prowadzonego przedsiębiorstwa nie można zaprzeczyć, iż jest ona „małą przedsiębiorczynią”/mikroprzedsiębiorcą, a więc udział przedsiębiorcy w obrocie rynkowym jest jednym z najmniejszych w stosunku do innych kategorii przedsiębiorców wymienionych w art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo przedsiębiorców. Równocześnie nie sposób pominąć faktu, że potencjalne szkody, skutki jakie może wywołać mikroprzedsiębiorca na rynku lokalnym nie będą znikome, w szczególności, jeśli konsument został pozbawiony podstawowych informacji jakie mu przysługiwały tj. dokładnych cen usług fryzjerskich (bez podania zakresów, przedziałów cenowych), które dotyczyły przeważającej ilości tychże usług.

Odnosząc się do stwierdzenia strony o tym, że w trybie natychmiastowym podjęła działania naprawcze i uwidoczniała skorygowany cennik usług (w którym wyeliminowała przedziały cenowe oraz określiła precyzyjnie cenę dla każdej pozycji w cenniku), Prezes UOKiK

stwierdza, że okoliczność ta, jej inicjatywa, chociaż pozytywnie świadczy o stronie, to jednakże nie jest ona wystarczającym warunkiem do tego, by organ odstąpił od wymierzenia kary. Z uwagi na dużą liczebność zakwestionowanych usług nie można przedmiotowego naruszenia poczytywać jako „znikome”, nawet jeśli strona wykazała się aktywną postawą w zakresie sprawnego usunięcia uchybień. Prezes UOKiK zaznacza przy tym, iż podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Należy mieć przy tym na względzie, iż sam fakt usunięcia naruszenia nie jest równoznaczny z koniecznością odstąpienia od wymierzenia kary przez organ postępowania administracyjnego (czy umorzenia postępowania). Znajduje to potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 sierpnia 2022 r., sygnatura akt II GSK 541/19, w którym Sąd stwierdził: *„Nie budzi jednak wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego, że wyeksponowana przez skarżącą kasacyjnie spółkę okoliczność usunięcia stwierdzonych w toku kontroli uchybień (w zakresie informacji o cenach towarów), nie mogła stanowić podstawy umorzenia postępowania w przedmiocie kary pieniężnej za niezrealizowanie obowiązku określonego w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, któremu strona skarżąca kasacyjnie niewątpliwie uchybiła. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 złotych. Niewywiązanie się z powyższego obowiązku wypełnia znamiona deliktu administracyjnego, za którego popełnienie ustawodawca przewidział stosowną karę administracyjną. W świetle przepisów cyt. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, nałożenie takiej kary jest obligatoryjne, co oznacza, że organ nie może odstąpić od ukarania przedsiębiorcy, pomimo usunięcia naruszenia konkretnego obowiązku.”*

Prezes UOKiK analizując przypadek strony wziął pod uwagę także normę prawną zawartą w art. 189f kpa, tj. instytucję odstąpienia od wymierzenia kary, o którą zawniosowała w odwołaniu strona. Jednakowoż po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Wskazać należy, że przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę.

W realiach rozpatrywanej sprawy w pewnością nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, jeżeli konsumenci nie posiadali dostępu do dokładnych informacji w tym zakresie, gdyż ceny te były podane z zastosowaniem przedziałów cenowych obustronnie zamkniętych, bez precyzyjnego określenia zakresu usług. Wskazany przez przedsiębiorcę sposób oznaczania cen nie wypełnia dyspozycji określonej w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Określenie w ten sposób cen z całą pewnością nie spełnia wymagań zawartych w ww. artykule, w szczególności biorąc pod uwagę duży zakres wahań jaki

ujawniono podczas kontroli w cenniku, np. zakres cenowy za usługę farbowania włosów jest następujący: 100-130 zł; za usługę dekoloryzacji: 150-220 zł.

Należy mieć na względzie również, że organ drugiej instancji oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, w tym ilość, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości, lecz również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W niniejszym przypadku konsumenci, klienci salonu fryzjerskiego zostali pozbawieni przejrzystej, rzetelnej informacji o cenach większości świadczonych przez przedsiębiorcę usług. Naruszono prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu istotnych informacji o konkretnych cenach, a tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. W realiach rozpatrywanej sprawy nie sposób uznać, by waga naruszenia prawa była znikoma. Z analizy przedmiotowej sprawy jasno wynika przedsiębiorca poważnie naruszył obowiązujące przepisy. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną natomiast można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli usunęła stwierdzone nieprawidłowości (przesłała drogą elektroniczną poprawiony cennik). Jednakowoż wskazać trzeba, że przesłanki (znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia) muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przesłanek.

Warto wskazać przy tym, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie także w wyroku Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: *„by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie”*.

Ponadto, w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania także przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ w toku postępowania Mazowiecki WIIH nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Mazowieckiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Mazowieckiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

W ocenie organu drugiej instancji, w niniejszym przypadku brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie

naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa, ponieważ ceny usług (np. uwidocznione w cenniku) muszą być uwidocznione dla klientów w momencie oferowania danej usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie, przed wykonaniem usługi bądź dokonaniem transakcji, tak by na tej podstawie klient, konsument mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję, dostosowaną do własnych potrzeb, uwarunkowań i możliwości ekonomicznych. Uwidocznienie cen zarówno towarów jak i usług ma bowiem charakter obowiązku przedumownego. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek, jeżeli informacje o cenach większości usług były podane do wiadomości konsumentów w sposób niewystarczająco przejrzysty (w formie zakresów cenowych obustronnie zamkniętych) - przed wykonaniem usługi, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Przedsiębiorca wprowadził zaprzestął naruszenia, jednakże nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem stwierdzone w dniu kontroli uchybienia pozbawiły pewną grupę konsumentów prawa do informacji o cenach, uniemożliwiając im dokonywanie, w sposób swobodny, porównań cenowych pomiędzy poszczególnymi usługami.

Prezes UOKiK w dalszej kolejności wyjaśnia, że wymierzana stronie kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary bądź usługi zawierające precyzyjne informacje na temat cen.

Prezes UOKiK po przeanalizowaniu przedmiotowej sprawy doszedł do wniosku, iż nałożona na przedsiębiorcę kara pieniężna w wysokości 1 000 zł jest - jest wbrew twierdzeniu strony

adekwatna do naruszenia, gdyż stanowi zaledwie 5% maksymalnej granicy wymiaru kary. Jest ona w ocenie Prezesa UOKiK nie tylko proporcjonalna do uchybienia jakiego dopuściła się strona, lecz również jest daleka od górnej granicy wymiaru kary (na poziomie 20 000 zł), zważywszy, że odsetek stwierdzonych nieprawidłowości był w przedmiotowej sprawie stosunkowo wysoki. Zdaniem Prezesa UOKiK wymierzona w tej wysokości kara spełni w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące, represyjne oraz prewencyjne i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Prezes UOKiK jednocześnie informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji wyjaśnia, że kwestia „redukcji” kary pieniężnej, na którą wskazuje strona, może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, po ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Mazowiecki WIIH wymiarze.

Jednocześnie należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem. Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony postępowania o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, nie zasługuje na uwzględnienie. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxxxxx xxxxx xxxxxxxxxxx xxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxx xxxxx x xxxxx
xxx xxxxx xxx xxxxx]
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej